

hvad Mageligheden og Bekvemmeligheden angaar, er det jo relativt, det er for de enkelte Personer, som de ere vant til. Jeg for mit Vedkommende synes nu, man rejser meget magelig. Naar vi komme ned i Salonen paa Færgerne og sidde og læse paa en Fløjs- eller Peluchesofa, synes jeg, det er mageligt, jeg er ikke nær saa magelig vant. Og hvad Hurtigheden angaar, kan jeg ikke indse, at vi skulde vinde noget synderligt ved at faa lavet en Bro. Naar vi nu med Færgerne kunne komme over paa en halv Snes Minutter, kan jeg egentlig ikke tro, at det vil gaa hurtigere over en Bro, idet man først for at komme til Broen skal slaa en Vinkel, saa køre over Broen og derpaa igen slaa en Vinkel ved Stationen ved Middelfart. Det væsentlige ved Spørgsmaalet, hvad jeg ogsaa vil henstille til det ærede Udvalgs Overvejelse, er, om man skal imødekomme disse Fordringer fra Publikums Side om Bekvemmelighed og Magelighed og samle hele Trafikken paa een stor Hovedaare, eller om man skal bestræbe sig for at fordele den over de forskellige Landsdele. Min personlige Mening er, at man naar videst ved at dele Trafikken saa meget som muligt mellem de forskellige Landsdele, og jeg tror ogsaa, at naar vi kunde faa denne Færgeforbindelse mellem Gedser og Warnemünde, maa en Del af Trafikken kunne gaa derover. Faa vi saa, hvad jeg føler mig fuldt forvisset om, en rigtig god Forbindelse mellem Kalundborg og Aarhus, tager jeg ad den Vej hver eneste Gang, jeg tager hjem, og det bliver der mange, der gøre. Kunde vi faa etableret en Færgeforbindelse der, vilde der gaa en hel Del Gods den Vej — det gør der for øvrigt allerede med de Smakker, om jeg saa maa sige, vi nu sejle med. Naar vi faa den Trafik, som skal op Norden for Aarhus, ledet over Aarhus, er jeg temmelig sikker paa, bliver der næppe mere tilbage, end man med Lethed kan faa over Lille Bælt, naar vi faa bedre indrettede Færger. Hele dette Brosystem er jeg ikke med paa. Det er ogsaa noget højt, det har en Fagmand udtalt, vi skulle 150 Fod til Vejrs, det er sandelig for højt, Folk, som let blive svimle, kunde ogsaa være bange for at komme derop, og man kunde ogsaa være bange for, at det hele ramlede sammen. Men jeg skal slutte disse korte Bemærkninger med at henstille til Udvalget at tage under velvillig og grundig Overvejelse, om man ikke kan pille det ud, som først og fremmest er nødvendigt, saa vi først kunne tage fat paa det og lade

det øvrige vente. Jeg skal ogsaa henstille, at man undersøger Forholdene paa alle Ender og Kanter, saa at man bliver klar over, hvorvidt man imødekommer Publikum bedst ved at samle hele Trafikken paa een stor Aare eller ved at dele den i flere mindre.

Hammerich: Der er baade i Dag og i Gaar peget paa, at man i Stedet for at gaa til de her foreslaaede Anlæg skulde lede Trafikken ad andre Veje, og blandt disse er i Dag særlig nævnt Forbindelsen mellem Fyn og Sønderjylland. Jeg har den samme Sympati, som jeg altid har haft, for at faa disse Forbindelser udviklede, og jeg tror ogsaa, at noget i den Retning baade kan og bør ligge for, men jeg vil ved Siden deraf lige saa bestemt som i Gaar paastaa, at man ikke maa vente derved at overflødiggøre de Anlæg, som vi her behandle. Det er vanskeligt at sige, hvor meget der transporteres over Lille Bælt ned gennem Sønderjylland til Udlandet, men man kan i alt Fald se, at meget kan det ikke være, det er jo i Virkeligheden kun Godstrafikken, man i saa Henseende maa undersøge, da det er den, som bestemmer Dampfærgeforbindelsen mellem Strib og Fredericia og i første Række motiverer Broen. En Undersøgelse vil da vise, at al den Godstrafik, der fra Jylland og Fyn, ja fra hele vort Land gaar over Vamdrup til Udlandet, er saadan noget som 230,000 Centner aarlig; men heraf kunne vi med Sikkerhed regne, at den *aldeles overvejende Del* kommer fra Jylland; hvad Vamdrup-Linien optager, maa saaledes være en ringe Del af Godsfærdslen over Lille Bælt, der gaar op imod 400,000 Ct. Man maa altsaa blot ikke tro, at man ved en Linie fra Fyn direkte til Sønderjylland vil kunne aflede den Færdsel, hvorfor Lille Bælts Broen skulde bygges. Jeg skal derhos gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at jeg tror, det er rent uden Betydning, hvad man vil gøre mellem Kalundborg—Aarhus for at lede Godstrafikken den Vej; vilde man gøre noget her, var det helt andre Ting, der laa for at forlænge Banen til Refsnæs eller Sjællands Odde og derfra bruge Dampfærgeforbindelse med Jylland; men det blev jo ny, store og i Driften kostbare Foretagender, som man vel maa betænke sig paa at gaa til. En Forbedring af Forbindelsen mellem Kalundborg—Aarhus vil med Sikkerhed ikke drage til sig noget værd at tale om af den Godstrafik, for hvis Skyld Broen bygges, med mindre som jeg sagde i Gaar, man vilde